

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

הקדושים, שחייבים מידה מסוימת, כזו או אחרת, של יראה מהקב"ה, לא לעבוד את הקב"ה רק מאהבה, אבל עדיין, שאיפת חיינו, היא להגיע לעבודת השם מאהבה, לחיות את חיינו, לחוות את חיינו, כן, לכבד את החיים שהקב"ה נותן לנו, לנסות באמת לנצל אותם עד תוכם, אבל לא לפחד לחיות, לא לפחד לטעות, כי מי שמפחד, לא יכול להתקדם, לעשות, ליצור.

הדבר הנוסף אותו הקב"ה מלמד אותנו ע"י זה שהוא מסיים עם הלכה מסוימת, הלכות מעשרות, מעשר מלמד אותנו בנוסף להבנה שאנו צריכים לחיות וצריכים לנצל את חיינו, לחיות את חיינו בענווה! המעשר מלמד אותנו שלא משנה מה שלי, מה ששלי, מה שאני יוכל לטעון, הרי אני עושה כל מה שצריך הכל כשר וישר, עם כל זה כל מה שיש לי מגיע ממנו יתברך, זה לא בגללי, ברגע שאנו נותנים מעשר, או האמת כל כסף לצדקה, בפרט מעשר זה מזכיר לנו, נכון הקב"ה מעודד אותנו לחיות את חיינו, לנצל אותם, לא לפחד לטעות, אבל כל זה יחד עם הענווה, שכל מה ששלנו, משלו הוא!

האתגר השבועי: באו יחד השבוע ננסה לפעול, לעשות, לכבד את החיים שהקב"ה נותן לנו, בד בבד לא לפחד מהם, ועם כל מה שנעשה ונפעל השבוע, נזכור שהכל מאיתו יתברך ונהיה ענווים, בעז"ה. בהצלחה רבה! שבת שלום!

- ככה הם
- החיים,
- עושים,
- עושים שוב,
- נופלים,
- טועים,
- קמים,
- ממשיכים.
- אם כל חיינו
- נחיה בפחד
- של מה יהיה,
- אנו לא נעשה
- כלום!

מזל טוב לנו, עם ישראל, בסיעתא דשמיא אנו זוכים לסיים השבוע את חומש ויקרא, איזו זכות! אך בואו נביט לרגע, איך מסתיימת פרשת בחוקתי, איתה גם מסתיים ספר ויקרא, פרשת בחוקתי ידועה גם בהיותה פרשת "הקללות" הפרשה בה הקב"ה אומר לנו, מה יקרה אותנו באם חלילה לא נשמע לדבריו ונמרה את פיו. הקב"ה מסיים את הפרשה עם מצווה, באיזו הלכה הקב"ה בוחר לסיים את חומש ויקרא? בהלכות מעשר, הקב"ה מלמד אותנו הלכות מעשר, מעשר מפירות הארץ, מעשר בקר וצאן, ובסופם של הלכות אלו מסיים הקב"ה את החומש במילים "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי": מדוע סיים הקב"ה את הפרשה עם מצוות, עם הלכות, לא היה יותר חזק ועוצמתי לו הקב"ה היה מסיים את החומש אם סיום של החלק של הקללות, אותה הוא סיים טוב בלאו הכי, לא היה זה יותר חזק ומשפיע ככה? מדוע הקב"ה סיים איתנו דווקא בהלכות מעשר?

הקב"ה רוצה ללמד אותנו שני כללים עוצמתיים לחיים, הראשון, העיקר בחיים, זה לא להיות מוענש, לא להגיע למצב שמענישים אותך, לא לחיות על הקצה של החיים. לחיות, זה לחיות את החיים עצמם, לחוות את החיים, לעשות טוב, לנסות, לעשות, ולפעמים גם ליפול ולעשות דברים לא נכונים, ככה הם החיים, עושים, עושים, נופלים, טועים, קמים, ממשיכים. אם כל חיינו נחיה בפחד של מה יהיה, אנו לא נעשה כלום, בסופו של דבר, הדרך היחידה להתקדמות היא ע"י עשייה והעשייה בחיינו לרוב היא ע"י ניסוי ותהיה. ידוע לנו מגדולי החסידות ומובאים דברים אלו מחז"ל

**עקב
בצד
אגודל** (אמרה ידועה)

"הפחד הכי גדול הוא מהלא נודע"

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

לר' שלמה היה ידיד, איש עסקים מצליח, ששמו הלך לפניו. אותו ידיד נהג להשקיע סכומי כסף גדולים ברכישת נכסים והשבחתם, ומכירתם אחר כך ברווח גבוה. לצורך זה, הוצרך לא פעם לסכומי כסף גדולים, אותם לוהו ופרע אחרי המכירה ומימוש הרווח. ר' שלמה עצמו, היה יהודי צנוע וישר דרך, שהתפרנס מיגיע כפיו. ערב אחד, גילה ר' שלמה את ידידו נוקש בדלת ביתו, מבקש להיכנס ולשוחח. כל בקשתו היתה כי ר' שלמה – ידידו הוותיק והמסור, יחתום ערבות על הלוואת סכום כסף גבוה, בעזרת ערבות זו יוכל להשיג הלוואה הזקוקה לו בדחיפות. לכתחילה, דחהו ר' שלמה. 'איני חותם ערבויות, בטח לא על סכומים שמעולם לא החזקתי בידי', אמר בנועם. אך משידידו לחץ ולחץ, לא עמד ר' שלמה בלחץ, ובסופו של דבר יצא הידיד מביתו באותו ערב כשהחתימה המבוקשת בידו, כאשר כבר למחרת קיבל את הלוואה הגדולה... הייתה זו הפעם האחרונה בה נפגשו השניים. כמו בסיפורים, לא ארכו הימים ואותו ידיד ומשפחתו נמלטו לחו"ל, מותרים מאחוריהם הררי חובות, נושים זועמים וערבים שחרב עליהם עולמם, ביניהם ר' שלמה מיודעינו. עד מהרה הגיעו בעלי הגמ"ח לבקש את פירעון הלוואה מהערב.

המבט שלי

ר' שלמה, לא ידע להשית עצות בנפשו – מנין יביא לפתע סכום כסף כה גבוה? באותו ערב, כינס ר' שלמה את רעייתו לשיחה שהגדיר 'רצינית'. במבוכת מה סיפר את שאירע, כאשר ידיד ותיק ביקש את עזרתו, ולמרות שלא רצה כמעט אולי לחתום את הערבות המדוברת. לאחר שנטל נשימה ארוכה וביקש לוודא כי רעייתו עודה חשה בטוב, פירט את סכום העתק שנפל עליו כהוצאה לא צפויה וחריגה במיוחד, כאשר רעייתו פוערת עיניה בתימהון ובהפתעה. 'מי הוא זה ואיזה הוא הגנב הלז', התפרצה האשה לאחר ההלם הראשוני. מי הוא זה אשר

הפיל אותנו בפח יקוש כזה, בסכום עתק אשר מי יודע אם נוכל להחזירו בכלל ביום מן הימים? אך ר' שלמה נצר פיו, ואמר בנועם: 'תראי, אני מבין ומזדהה עם הצורך לדעת מי האיש אשר גמל עמנו רעה כזאת. אך בוא נחשוב האם ניתן לו לעשות לנו רע עוד יותר, ונפנק אותו במתנות טובות ויקרות ערך?' 'מה?' לא הבינה האשה. 'למה אתה מתכוונת?' 'הבה נחשב', השיב ר' שלמה בחיוך. הרי שם האיש לא באמת משנה. האיש ברח, איננו. החוב כאן ומוטל עלינו, וידיעת שמו לא תסייע לפתרון בעיית החוב. מנגד, ראיתי לא מזמן כי בעל 'חובת הלכות' מגלה, כי דיבור אחד שאינו כהוגן, מחולל מהפכה של ממש: המדבר לשון הרע מעביר את כל מצוותיו למי שדיבר עליו, ומקבל ממנו את כל עבירותיו. אני כבר כבן ארבעים, באמתחתי רבות מצוות שעשיתי בחיי, האם אפסיד את כולם בשביל לדבר מילה אחת? זאת ועוד, הגנב הוא, מי יודע אלו עבירות נוספות יש לו... האם לא מספיק שהזיק לי בכסף, שאני צריך לקבל גם עבירת הגניבה שלו על כתפיי? מה תועלת תצמח לי מלומר מי הוא, הרי זה כולו נזק! לעומת זאת, אם לא אומר לך את שמו, הנזק הכספי קיים בין כך ובין כך. אך אני זוכה: הרי שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו, וברגע זה, בהתגברותי לא לספר את שמו, ובאיפוק לא לדעת – קנינו לנו ביטוח יקר ערך מכל צרה! ברגעים אלה אנחנו זוכים לביטחון רב מכל צרה וצוקה, מבעיות בריאות, מבעיות בחינוך הילדים, מבעיות בפרנסה! אם אני 'סוחר' טוב, ואני משתדל להיות כזה... סיכם ר' שלמה ספק בריצנות ספק בציניות, 'אני בוחר בדרך השתיקה ומרויח שבעתיים. נכון?' האשה האזינה בקשב, והודתה לבעלה על שהאיר את עיניה, ללכוד סקרנות למילה אחת ולהרויח עולם ומלואו... רוצים לדעת את המשך הסיפור? בעז"ה בשבוע הבא!

(הסיפור מאתר ישיבת אור דוד)

*הסיפורים במדור זה בבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למנוי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתיבת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

כפי שכתבנו בשבוע שעבר ונחזק גם את זה השבוע, דיברנו על "פחד" אמרנו, שהפחד הוא תגובה, שהקב"ה בחסדו נטע בנו, אבל אנו צריכים לדעת מה לעשות איתו, בהתאם לכל סיטואציה, כאשר למשל אנחנו נרצה לדבר עם אחרים, על הפחד מהקורונה, ומהתקופה הכה מבלבלת הזו, ובטח ובטח שזה נכון אם נירצה לדבר עם הילד שלנו, אנו נצטרך לבא לאחר שעשינו עם עצמנו דרך, אנו לא יכולים לדבר עם מישוה ולנסות להרגיע אותו, כאשר הוא ישאל אותנו שאלות כמו, מה יהיה, ויספר לנו תחושות שלו, ואנו עוד לא סידרנו את הנושא אצלנו, כאשר אנחנו נהיה מסודרים עם זה, רק אז נוכל לבא לשיחה מוכנים ומזומנים. יחד עם שני הכלים שהבאנו שבוע שעבר אנחנו כבר יותר רגועים, ומיושבים, אבל מה נעשה עם ילדינו? כידוע הילד רוצה למצוא אצלנו את היד המרגיעה, אנחנו הסלע החזק בעיני ילדינו, איך אם כן ניגש לשיחה כזו, כשנרוב הדברים פשוט אין לנו תשובה? לרוב הילדים רוצים לראות בנו "כל יכולים" והאנשים שיתנו להם פתרון ותשובה להכל, אבל לפעמים ובפרט בתקופה כזו, שבאמת אין לנו את כל התשובות, לפעמים דווקא לקחת בחוכמה ובעדינות את הילד ולהסביר לו שגם אנחנו לא יודעים, ולשואל אותם אם הם מפחדים, וממה, וכמובן פה נשתמש גם בשני הכלים של שבוע שעבר, לפרק את הפחד, ולחזק את אמונתם בבורא שרוצה רק בטובתנו, ואוהב אותנו, נוכל בהזדמנות זו לשתף אותם במשהו שאנו חוששים ממנו, או אפילו מפחדים ממנו (כמובן לעשות זאת בחוכמה) כאשר אנחנו חושפים בפני אדם אחר וגם בפני ילד שלנו (שוב, בחוכמה) את הרגשות הפנימיים שלנו את הפחדים שלנו אנחנו נותנים לילדנו להבין שלמרות הכל, גם אנחנו, אנשים, בני תמותה, ויחד עם זאת אנו סומכים על הקב"ה שיהיה איתנו ויעזור לנו, כך אנו מרוויחים שלושה דברים, אנו מחזקים את הקשר שלנו עם ילדינו, אנו נותנים לילדינו שיעור באמונה, ועוזרים להם ומלמדים אותם לפרק את הפחדים שלהם, ובכך נותנים להם כלי לחיים, בהצלחה רבה!

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל: ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!